

der været en meget, meget flydende grænse, og det eksempel, jeg nævnte, var altså et Downs syndrom-eksempel, hvor der var foretaget abort helt oppe i 30. uge, altså en virkelig makaber historie.

Jeg har brug for at få det nævnt, for at det kan indgå som argument for, at vi kan dispensere fra det, vi i øvrigt må, når Downs syndrom er inde i billedet. Vi hørte også fru Dorte Bennedsens glimrende tale om, når der er en helt anden slags alarmsignal med hensyn til at rasle fra hinanden, og jeg håber altså meget, at ministerens forslag kan sondre mellem det, som er mere eller mindre bøvlet, men altså bøvlet for en mor eller for en familie, og det, der virkelig er livsødelæggende, og som måske skal give anledning til dispensationer.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det, der fik mig til at markere, var også diskussionen om det syndrom, vi taler om i øjeblikket.

Vi har jo set mongolbørn, der lever udmærket. Det er søde og glade og rare børn, der kan leve et rigtig godt liv sammen med forældrene – ja, nogle, de sværest angrebne af Downs syndrom, kommer på institution, men de har alligevel et godt liv. Det er børn, der godt kan sætte glæde i de små hjem rundtomkring, og det synes jeg nok vi skal have med i vore betragtninger.

Vi skal også have en del af Kristeligt Folkepartis forslag, nemlig at sundhedsministeren skal bemyndiges og forpligtiges til årligt at fastsætte den aktuelle grænse for fostres levedygtighedskriterium, med i vore betragtninger. Det punkt synes jeg ikke har været rigtig inde i debatten, og jeg synes, det er et udmærket tiltag, at sundhedsministeren skal gå ind og fastsætte nogle levedygtighedskriterier, alt afhængigt af de muligheder, der rent fagligt er til stede.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt kvittere for hr. Jann Sjursens erkendelse af, at vi er ude i absurditeter, når vi skal sætte grænser. Sådan er det, og det er jo de vilkår, vi lever under, når vi som politikere skal sætte grænser, for det er jo det, vi er her for. Men i dette tilfælde tror jeg man kunne opnå mere ved at holde sig til den ene grænse, vi nu har, og som hedder 12. uge.

Før den grænse ved den 12. uge – og det er også til fru Margrete Auken – kan en hvilken

som helst bagatel være årsag til en abort, f.eks. hvis man skal til eksamen eller på sommerferie eller har mere lyst til at lave noget andet end at få et barn. Der er ingen, der spørger, hvorfor det skal ske. Det er det, der ligger i den frie abort, og det har vi vedtaget for mange år siden. Sådan er det, og jeg går personlig ind for det, men jeg ved også, at der er mange, der er imod det.

Vi har altså den grænse, og efter den grænse skal der efter vores mening være meget, meget tungtvejende grunde for at få foretaget en abort. Man har chancen for den 12. uge, hvis man vil benytte sig af den, og efter de 12 uger skal det være utrolig svært, og det er de regler, vi skal tage fat på: Hvad er det for kriterier, der skal afgøre, om man kan få bevilget abort efter den grænse, vi har fastsat for at få fri abort? Det er dér, vi skal indsnævre råderummet, og vi har været meget indstillet på fra radikal side at medvirke til, at indikationer efter sociale kriterier bliver så snævre og begrænsede som overhovedet muligt.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi i Enhedslistens folketingsgruppe støtter retten til legal abort. Vi opfatter denne ret som en afgørende landvinding i arbejdet for sikring af kvindernes rettigheder og ligestilling i samfundet, for hvad er alternativet til retten til legal abort? Det ville være, at tusinder og atter tusinder i vort samfund var blevet dræbt eller lemlæstet i hænderne på kvaksalvere, og faktisk skal vi jo ikke mange årtier tilbage i historien for at se konsekvenserne her i Danmark af et forbud mod abort. Men fraværet af retten til legal abort ville også være tusinder og atter tusinder af børn, som forældrene ikke havde evne eller vilje til at tage vare på.

Når det er sagt, vil jeg også tilføje, at vi i Enhedslisten er enige i, at abort er et alvorligt skridt, som i videst muligt omfang skal undgås, og det gælder sådan set fuldstændig uanset, om aborten gennemføres før eller efter den 12. svangerskabsuge.

Derfor skal der gøres en langt større indsats for at reducere antallet af aborter, og hvad handler det konkret om? Det handler om en tilstrækkelig seksualundervisning, herunder uddeling/anvendelse af prævention; man kunne starte med at gøre prævention gratis.

Det handler også om at reducere de sociale problemer, som opstår ved at få børn, især han-